

نزای: (اللهم إني أعوذ بك من فتنة النار، وعذاب النار، ومن شر الغنى والفقر)

له عائشه وه -رهزای خویان لیبت- ده لیت: پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- نزای ده کرد به ووتنی ئەم وشانه: «اللهم إني أعوذ بك من فتنة النار، وعذاب النار، ومن شر الغنى والفقر»*. (واته: خودایه، په نا به تو ده گرم له فیتنه و تاقیکردنه وهی ئاگری دۆزهخ، و په نا به تو ده گرم له سزای ئاگری دۆزهخ، وله شهر و خراپه ی تاقیکردنه وهی ده ولمه ندی، وله شهر و خراپه ی تاقیکردنه وهی هه ژاری ونه داری [صه حبه] [ئینو ماجه گئراویه تیه وه - تورمودی گئراویه تیه وه - ئینوداود گئراویه تیه وه]

پیغمبری خودا -صلی الله علیه وسلم- په نای به خوی گه وره ده گرت له چوار شته: (اللهم إني أعوذ بك من فتنة النار: خودایه، په نا به تو ده گرم له فیتنه و تاقیکردنه وهی ئاگر): و اتا فیتنه و تاقیکردنه وهیه -له لادانه کان و تاوانه کان- که بیته هۆچ چووونه دۆزهخ، وله وهیه مه به ست له -فیتنه ی ئاگر- پرساری ده رگاوانه کانی دۆزهخ -ئه و فریشتانه ی پاسه وانی دۆزهخ ده که ن- بیت که پیمان ده ووتریت -الْحَرَّة- بۆ لۆمه کردنی ئەوانه ی ده کرینه نیو دۆزهخ وه، خوی گه وره ده فهرمویت: {كَلِمَاتٍ أَلْقَى فِيهَا فَوْخٌ سَأَلْتَهُمْ خَزَنَتَهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ} [الملك: 8] واته: {هه ركاتیک ده سته به ك فیرئ بدرینه ناویه وه ده رگاوانه کانی دۆزهخ پرساریان لیده که ن، ئایا پیغمبر یکی ترسینه رتان بۆ نه هاتوو (له دنیادا)}. (وعذاب النار: وسزای دۆزهخ): و اتا خودایه په نا به تو ده گرم له وهی له ئەهلی دۆزهخ بم، ئەوانیش کافره کانن (بیاوه ره کانن) که سزا ده درین له نیو جه هه مه ندا، به لام ئەوانه ی تاوانبارن له یه ک خودا په رسته کان -موه حیده کان- پاکده کرینه وه و ته مبی ده کرین به چوونه نیو دۆزهخ وه هه تاهه تایی تیدا نامیننه وه. (ومن شر الغنى: وله شهر و خراپه ی تاقیکردنه وهی ده ولمه ندی): و اتا خودایه په نا به تو ده گرم؛ له خۆبه گه وره زانین و شانازی کردن به مال و سامان و سووربوون له سه ر پاره و پله پایه و به که مزاینی خه لکی که به هۆی ده ولمه ندی وه ئەمانه پرووده دات؛ ئەگه ر خوی گه وره مروّف نه پارێزیت، وههروه ها په نا گرته به خوی گه وره؛ له وهی پاره به پرنگای حه رام په یدا نه کات وله پرنگای حه رامدا خه رجی نه کات یان پاره که له شتیکدا خه رج نه کات که ماف نیبه له سه ری -به فیرو ی نه دات-. (والفقر: وله شهر و خراپه ی تاقیکردنه وهی هه ژاری ونه داری): ئەو هه ژاریه ی که ئارامگرتن و وه ره عی له گه لدا نه بیت ده بیته هۆی ئەوهی مروّف تووشی شتیک بیت که زیان له دینداری و که سایه تی ده دات، یان تووشی هه سوودی بوون -ئیره یی بوون- بیت به ده ولمه نده کان و ته ما حکردنی پاره و سامانیان، و خۆ زه لیلکردن که بیته هۆی ئەوهی تانه له دینداری و که سایه تی بدریت، وههروه ها نارازی ده بیت به رامبر ئەوهی خودا بۆی دابه شکردوو و پیتی به خشیوو و جگه له مانه که سه ره نجامی باش ناییت.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/6072>